

Interviu cu
prof. univ. dr.
Ioan Bocșa

pagina 3

Artilerie la
puterea a doua

pagina 4

Autoevaluarea
D. 4 I. „Gemina”

pagina 2

ORIZONT MILITAR

Editor: Divizia 4 Infanterie „Gemina”

Fondat la 12 februarie 1948 • Serie nouă * Nr. 258 (2035) * 19 decembrie 2018 * 8 pagini — 0,7 lei • www.clujarm.ro

Sărbători fericite! La mulți ani!

Mesajul
comandantului

Diviziei 4 Infanterie
„Gemina”

reintrat astfel într-o dinamică a instrucției ce definește, în fapt, profesia de militar. Iar adevărul sintagmei „Instruiește-te cum vei lupta!” se verifică, în cel mai înalt grad, în teatrele de operații externe, mai ales în Afganistan, acolo unde militarii noștri se apropie de finalul turului de misiune.

Sunt convins că și în anul 2019 ne vom îndeplini toate misiunile la standardele stabilite. Nu va fi ușor, pentru că mai avem încă de surmontat unele obstacole, inerente, de altfel, în viața oricărei instituții. Avem însă un start bun, și avem o identitate a noastră, câștigată prin muncă, sacrificii, profesionalism și responsabilitate. Suntem mândri de performanțele noastre de astăzi și ne înclinăm cu respect în fața jertfei inalienabile a noastră!

Dragi camarazi,

La pragul dintre ani vă urez să aveți parte de sănătate, de împliniri și bucurii, de pace și prosperitate. Fie ca tot ce vă doriți să se îplinească!

LA MULȚI ANI!

General-maior
dr. Virgil-Ovidiu POP

Decembrie în Afganistan

Zi și noapte, șapte zile pe săptămână, „aquilele” și „bulldogii” din Companiile 1 și 2 Protecția Forței cercează fiecare metru, fiecare drum de pământ, cu scopul de a descuraja orice atac al insurgenților.

Misiunile acestor două subunități au ca obiectiv principal descoperirea locurilor favorabile de atac cu foc indirect ale insurgenților asupra bazei, și posibilele „cache”-uri (ascunzătorii) de muniție și armament, dar luptătorii noștri se pregătesc și pentru misiuni noi. În urma parcurgerii unor etape de instruire și a unor ședințe de tragere specifice, „aquilele” și „bulldogii” au fost validați ca

Și Compania 4 PF „Draco” are de îndeplinit o sarcină dificilă și importantă: gestionarea accesului persoanelor și autovehiculelor în Baza Aeriană Militară Kandahar. Pe umerii lor stă responsabilitatea realizării siguranței celor din bază. Infanteriștii acestei companii trec zilnic zeci de persoane și autovehicule prin filtrul extrem de complex al bazei militare, Entry Control Point 5 (ECP5).

Suntem în luna decembrie, luna sărbătorilor de iarnă, în care toți ar trebui să fim mai buni, să fim alături de cei care au nevoie de noi. Prin misiunile de tip Key Leader Engagement (angajarea liderilor cheie) militarii români sunt alături de

„Guardian Angels” („îngeri păzitori”) pentru a asigura siguranța și protecția consilierilor care se ocupă cu instruirea militarilor din cadrul forțelor de securitate afgane. Sub îndrumarea camarazilor din Compania 3 PF „Cobras”, „aquilele” și „bulldogii” s-au familiarizat, în baza unor scenarii tactice, cu procedurile și tacticile specifice acestor misiuni.

populația locală din zona de responsabilitate. Căpitanul Bogdan Stochiță, ofițerul cu responsabilități CIMIC („cooperare civili-militari), împreună cu forțele de securitate afgane, a distribuit rechizite, haine și încălțăminte de iarnă copiilor, aducându-le un strop de fericire în suflete.

➡ Căpitan Andreea BÎRZU

Un ultim onor generalului Valeriu Nicuț

Multă cerneală a curs zilele acestea, amintindu-se despre trecerea în eternitate a lui Valeriu Nicuț, un general român și lider militar din topul ierarhiei armatei în ultimele două decenii. Nu au fost tușe puternice, Valeriu Nicuț fiind, în ultima perioadă, retras din viața publică; s-au transmis știri și informații despre principalele funcții deținute, ba chiar despre statutul său relațional marital. Unele dintre mențiuni, cu o încărcătură de documentare mai puțin superficială, au lăsat să se înțeleagă că a fost vorba despre o eminență în domeniul politicii militare a țării noastre. Nu vreau, prin cuvintele de acum, să vin cu necesarele completări privind faptul că Valeriu Nicuț se numără printre cei puțini care au înțeles de la început scena geopolitică la un cu totul alt nivel și că, din zona de consiliere și diplomatie publică, i-a sfătuit pe cei mai înalți comandanți politico-militari români, în momentele cheie ale istoriei foarte recente, stabilindu-le demersurile strategice și contribuind decisiv la înscrierea României pe axele NATO și UE. De aseme-

nea, nu intenționez să amintesc chestiuni notorii în lumea militară națională și internațională ale gândirii strategice a lui Valeriu Nicuț, cum ar fi procesul de adaptare a misiunilor armatei deopotrivă în contextul glo-

balizării și între reperele fundamentale ale Constituției sau de includere a regiunii Mării Negre între conceptele de bază ale orientării defensive a Alianței Nord-Atlantice.

Din poziția de prieten și camarad, îmi permit să fac o scur-

tă aducere aminte despre o cu totul altă dimensiune a militarului Valeriu Nicuț. Iureșul vieții și al carierei lui a estompat intrucâtva în mediul public o calitate la care nu a renunțat niciodată, aceea a formării sale ca ofițer din trupele vânătorilor de munte. Fără nicio îndoială, deși nu a făcut parte din galeria celor mai mari comandanți ai armatei, Valeriu Nicuț se situează în panteonul marilor portrete ale luptătorilor români, stabilind pentru vânătorii de munte un semnificativ între onorantele arme reprezentate la cel mai înalt nivel pe frontispiciul instituției militare. E o opinie pe care mi-am format-o de-a lungul unui sfert de secol, urmărindu-i evoluția profesională, imediat după anii Revoluției Române din 1989, când l-am cunoscut și am stabilit că vânătorul de munte Valeriu Nicuț este modelul profesional al oricărui tânăr cavaler al „florii de colț”. Apoi, peste ani, când am înțeles modul de conceptualizare și, mai ales, de punere în practică, a unei noi filozofii de apărare națională, am constatat că Valeriu Nicuț este liderul militar

care asigură ghidajul doctrinar al comandanților perioadei post-decembriste. Și, nu în ultimul rând, în cadrul întâlnirilor pe care soarta a făcut să le avem în arcu nostru de timp, fie pe crestele Carpaților, în demersurile comune de a învăța cum să le protejăm mai bine, fie în momente de bilanț și re-planificare, am stabilit că Valeriu Nicuț este camaradul pe care vânătorii de munte se pot baza negreșit și omul pentru care am să lupt pentru a-i câștiga prietenia.

Plecarea grăbită a generalului Valeriu Nicuț din elita instituției militare lasă un gol în rândul strategilor români, dar care, probabil, va fi re-completat de o viitoare eminență a gândirii geopolitice a armatei naționale. Însă „retragerea camaradului Valeriu Nicuț” dintre noi lasă un gol de neînlocuit în sufletul vânătorilor de munte. Dar pentru că a existat și Valeriu Nicuț, trupele vânătorilor de munte vor cânta încă și mai răsunător peste munții noștri: „cine suie creasta-albastră e deasupra celorlalți. Dumnezeu e mai aproape”.

General-maior Virgil-Ovidiu POP

Autoevaluarea Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, pentru anul 2018

11 decembrie, Cluj-Napoca. La Comandamentul Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, în prezența comandantului Componentei Operaționale Terestre și locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Terestre, **generalul-maior Dorin Blaiu**, a avut loc ședința de evaluare a activității diviziei în anul 2018. În analiza prezentată de comandantul Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, **generalul-maior Virgil-Ovidiu Pop**, alături de echipa sa de comandă, au fost afișați principalii indicatori care au evidențiat efortul personalului militar și civil pentru anul în curs și au fost expuse direcțiile de acțiune pentru anul viitor.

Concluzia reieșită la finalul analizei a fost aceea că Divizia 4 Infanterie „Gemina” este în măsură să își îndeplinească misiunile și sarcinile specifice. Prezentările elementelor de analiză ale domeniilor majore au fost susținute de locțiitorul comandantului diviziei, **generalul de brigadă Nicolae Tonu**, șeful de stat-major al diviziei, **colonelul Petru Pah**, locțiitorul șefului de stat-major pentru operații, **colonelul Ștefan Toader**, și de șefii de module din comandamentul mării unități. De asemenea, la activitatea de autoevaluare a diviziei, toate unitățile și marile unități din componență au fost reprezentate de comandanții acestora, ei având posibilitatea de a raporta detaliile din problematica profesională proprie, fie realizări, fie solicitări pentru îmbunătățirea activității planificate pentru anul 2019.

Întreg personalul diviziei și-a

adus contribuția la îndeplinirea tuturor sarcinilor la standarde cerute, și, la final, ceea ce rămâne în conștiința colectivă este modul în care s-au derulat activitățile de instrucție și participarea la misiuni. Astfel, pentru anul în curs, instruirea structurilor de cercetare a cunoscut creșteri semnificative, fapt apreciat în mod deosebit de către generalul-maior Dorin Blaiu. Domnia sa a remarcat,

spre exemplu, activitățile Regimentului 317 ISR „Vlădeasa” subliniind modul în care personalul acestui regiment și-a organizat și îndeplinit multitudinea de sarcini și misiuni ordonate în acest an. De asemenea, în cursul anului 2018, forțele diviziei au participat la diferite activități de pregătire cum ar fi „White/Red/Green Griffin 18”, „Scutul Păcii 18”, „Wise Foresight 18”, „Rapid Trident 18”, „Concordia 18”, „Cetatea 2018” etc. În acest sens, numai pentru executarea

exercițiului major „Wind Spring 18”, Brigada 81 Mecanizată „General Grigore Bălan” a dislocat în poligoanele de instrucție peste 1.000 de militari și 250 de mijloace tehnice. Pe linia participării structurilor și militarilor Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, în anul 2018, la misiuni în afara teritoriului statului român, în situația centralizatoare sunt nominalizați aproximativ 500 de militari care-și execută

misiunile în diferite teatre de operații de pe mapamond. O altă componentă importantă a activității militarilor diviziei pentru anul 2018 a fost cea a reprezentării armatei la numeroase evenimente organizate de diferite entități administrativ-teritoriale din zona de responsabilitate a diviziei. În acest an, pentru manifestările de celebrare a Centenarului Marii Uniri au participat mii de militari și sute de mijloace tehnice.

La finalul analizei de auto-

evaluare, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Terestre, generalul-maior Dorin Blaiu, a subliniat că „dincolo de bucuria și încărcătura pozitivă pe care le resimt odată cu sosirea la Cluj-Napoca și la comandamentul Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, locuri în care m-am format ca ofițer, doresc să transmit militarilor diviziei că rezultatele efortului lor din acest an sunt apreciate la nivelul Statului Major al Forțelor Terestre; stabilitatea care există în structurile diviziei, saltul extraordinar pe linia comenzi și controlului și modul în care au fost îndeplinite misiunile și, mai ales, modul în care specialiștii mării unități pe diferite domenii propun soluții și cursuri de acțiune care pot fi implementate de la nivelul Statului Major al Forțelor Terestre, mă obligă să transmit întregului personal militar și civil al Diviziei 4 Infanterie „Gemina” mulțumiri și speranța că această direcție nu va fi schimbată anul viitor.”

Comandantul Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, generalul-maior Virgil-Ovidiu Pop, a asigurat că, în continuare, personalul mării unități se va achita de sarcinile de serviciu ca și până acum: „legal și loial”. De asemenea, având în vedere perioada calendaristică în care ne aflăm, domnia sa a transmis „tuturor colegilor din Divizia 4 Infanterie să aibă parte de sărbători liniștite și un an viitor plin de împliniri și bucurii!”

Locotenent-colonel Dan CRIȘAN

— Dle profesor, suntem în an Centenar. Armata a fost în prim-planul manifestărilor organizate cu acest prilej. Pe dvs. ce vă leagă de armată?

— Am făcut armata la termen redus și am fost repartizat la o unitate militară în Lipova. Sincer să fiu, nu prea mi-a plăcut armata, poate fiind o persoană mai rebelă, mai non-conformistă. M-am acomodat destul de greu cu disciplina și canoanele militare. Dar a început să îmi placă ușor rigurozitatea și în special partea de pregătire fizică. Și acum la 70 de ani fac sport, mi-au plăcut dintotdeauna mișcarea și eforturile controlate duse până la anumite limite. Am plecat în armată cu 75 de kg și m-am întors cu 11 mai puțin. Când m-au văzut toți cei de acasă erau îngrijorați că sunt bolnav, dar eu aveam o formă fizică foarte bună. Aplecarea spre sport se datorează și comandantului de pluton de atunci, un locotenent mai tânăr decât mine, un exemplu de atitudine și de ținută, care avea tact în a ne pregăti. De asemenea, mi-a plăcut uniforma, întotdeauna am considerat, ca și acum, că impune respect. Dar aș face o comparație cu „uniforma” pe care o port eu acum, spunându-le de multe ori celor din jur că cel mai elegant și festiv costum pe care îl am este cel popular. Este tot un fel de uniformă, una mai individualizată.

— Cum vedeți evoluția folclorului în această sută de ani? Considerați că a luat o direcție comercială în ziua de azi?

— Am văzut o oarecare îngrijorare în zilele noastre în legătură cu ceea ce se întâmplă cu folclorul, că s-ar îndrepta spre prăpastie. Lucrurile nu sunt chiar atât de dramatice. Folclorul este o amprentă, unul din elementele noastre naționale și are, ca orice lucru spiritual, viu, evoluții. Aș putea afirma că ne aflăm pe o pantă coborâtoare, dar nu definitivă. După revoluție, democrația pe care am dorit-o și o dorim în continuare a avut o serie de aspecte benefice în domeniul artei. Însă a avut și o parte

teți preocupat de culegerea de folcor. Cum decurge un astfel de demers?

— Aș dori să mă rezum doar la câteva principii. Culeg folclor de aproape 40 de ani și am fost în sute de localități unde am stat de vorbă cu mii de persoane. De exemplu, dacă vizez o localitate, încerc și fac tot posibilul să contactez din localitatea respectivă învățătorul, dacă este o așezare mai

tru un curs, în care ceea ce expuneam trebuia cumva pus în practică. Influența și direcția pe care a luat-o folclorul, avalanșa de producții de tot felul, unele chiar mediocre, m-au făcut să sesizez importanța oferirii unei alternative. Ansamblul a devenit unul de notorietate, atât în țară cât și în străinătate, și mai mult decât atât a devenit un ansamblu pilot, un model de preluare a

toare să fie revizuite câteva lucruri importante în regulamentul festivalului. Cântecul de cătănie este un gen muzical aparte, cu funcție ritualică, iar în acest concurs ar trebui să se vizeze cu prioritate acest gen, care are un anumit conținut, o structură melodică și ritmică aparte, un anumit fel de interpretare, cântat în grup de la doi băieți în sus, deoarece nu a plecat nimeni singur din sat în armată. De asemenea, sunt de acord să existe și o secțiune de cântece despre cătănie. Ar fi indicat să nu le amestecăm, să creăm confuzii.

— Ce alte proiecte mai veți în desfășurare în cadrul tradiției?

— Ultimul proiect la care am lucrat, împreună cu Alina Stan, de la Academie, dar și alături de un interpret din zonă, a fost o cercetare în ținutul Pădurenilor, din Hunedoara, o zonă nu foarte mare ca întindere, dar foarte bine conturată din punct de vedere folcloric și tradițional. Deși valoarea acestei regiuni a fost intuită de alți reprezentanți, ca Béla Bartók, în urmă cu o sută de ani, care a strâns în jur de 90 de piese, dar și de Emilia Comișel împreună cu echipa sa, 50 de ani mai târziu, culegând 130 de cântece, am constatat că avem încă filioane neexploitate. Ast-

Prof. univ. dr. Ioan Bocșa: „Indiferent unde și în ce situație ne-am afla, trebuie să ne asumăm necondiționat apartenența”

mică, sau directorul școlii dacă este o localitate mai mare, și preotul din sat. Învățătorii și preotul cunosc cel mai bine comunitatea sătească. Când nu am încotro, apelez și la autoritățile locale. Odată contactate persoanele respective, le explic ce îmi doresc și ce persoane aș dori să identifice în comunitate, adică persoane vârstnice, peste 75—80 de ani, care să poată comunica bine, să aibă memorie bună, să fi avut preocupări în domeniu și voce pentru a putea reda. Cel mai important lucru este să identific acele persoane sursă, de la care am șansele cele mai mari să obțin material. În teren sunt două categorii de producții muzicale: cele din repertoriul activ, pe care le știe toată lumea din sat, dar unii le cântă mai bine, și un fond mult mai valoros, mai greu de descoperit, cel pasiv, ascuns undeva într-un colț de memorie, care nu se mai cântă în sat, comunitatea nu-l știe, existând câțiva „lideri” pe care printr-o metodologie aparte, îi poți determina să își aducă aminte ce cântau bunicii lor.

— În ce postură vă vedeți mai bine? Dascăl sau artist?

— Dascălia am început-o de vreme, iar cântatul, neprofesional, din pasiune, e de când mă știu. De cântat, în „liga profesionistă”, m-am apucat destul de târziu, prin anii '80 și multă lume îmi spunea că am pierdut mult timp și că puteam câștiga atâtea. Însă eu le-am răspuns că și până atunci câștigasem, dar oameni. Cântam de plăcere, dar activitatea mea prioritară era învățământul. Am lucrat la Liceul Pedagogic din Blaj 3 ani, imediat după terminarea facultății. O școală grea, în sensul bun al cuvântului, și cu greutate. Am fost cooptat ulterior la Inspectoratul Școlar Alba, pentru o perioadă de 16 ani, timp în care am pus bazele școlii de muzică, iar mai apoi ale liceului de muzică. De 25 de ani sunt profesor la Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, regăsindu-mă și la această vârstă în plină activitate didactică.

— De unde a pornit ideea înființării Ansamblului de Muzică Tradițională „Icoane” și denumirea acestuia?

— În momentul în care am venit ca profesor la Academia de Muzică, am fost adus pen-

folclorului muzical autentic. Concertele noastre conțin în general colinde și cântece ritualice din Transilvania, prezentate sub forma generică de praguri, fiindcă ele însoțesc principalele treceri ale omului de la o stare la alta în viață: naștere, căsătorie, cătănie, moarte, dragoste etc. Multe dintre ele nu se mai practică în comunitatea sătească și atunci le dăm această șansă de

a fi prezentate în fața spectatorilor. Ele într-adevăr nu mai au funcția inițială pe care o aveau la obârșie, dar rămâne un aspect important, acela de a nu le lăsa să piară niciodată. Ideea de a da acest nume ansamblului a fost a unui coleg, datorită caracterului concertelor, dar și a apariției pe scenă a membrilor ansamblului în costume tradiționale din zona de proveniență a fiecăruia, ce evocă de fiecare dată o pictură a unui câmp cu flori, o adevărată icoană.

— În acest an ați fost președintele juriului în cadrul Festivalului Cântecului de Cătănie. În ce fel v-au surprins concurenții?

— Nu doresc să sune ca o formalitate, dar într-adevăr în mod plăcut. Au participat mulți la preselecție, au rămas mulți și în concurs, și nu doar partea cantitativă vreau să o scot în evidență, ci faptul că au fost și mulți și buni. Am fost la sute de concursuri, ca membru în juriu sau chiar președintele juriului, dar sunt concursuri mari cu un nivel ridicat al interpretării unde nu vezi vârfuri. Ori la concursul de anul acesta chiar s-au putut sesiza vârfuri. Reafirm o intenție și o dorință mai veche, ca la ediția urmă-

fel am reușit și noi să strângem peste 400 de producții muzicale valoroase. Gândul meu, alături de colaboratorii mei, este de a face o cercetare comparată având aceste repere din 50 în 50 de ani, practic un studiu al fenomenului de „devenire” a folclorului.

— Un gând bun pentru cititorii ziarului nostru...

— Vreau să vă mulțumesc pentru șansa de a putea comunica cu atâția oameni odată. Ce mi-aș dori pentru mine, și cei apropiați mie, fiind an Centenar, este un lucru, care din păcate s-a ieftinit, nu din vina noastră, și acesta este patriotismul. Cred că patriotismul este un cuvânt care ar trebui să ne reintre în vocabular. Indiferent unde și în ce situație ne-am afla, trebuie să ne asumăm necondiționat apartenența. De aici încolo, să ne privim cu seninătate și responsabilitate sufletele, să le deschidem spre cei din jur, să fim mai uniți, pentru că avem o minune de țară și am putea face atâtea lucruri împreună, și nu doar că am putea, ci și avem obligația să o facem. Sunt convins că va veni vremea să ne ridicăm împreună. La mulți ani!

✎ Căpitan Ionuț SUCIU

mai puțin bună, legată de nivelul de cultură. Astfel apar, în asemenea perioade, „producții artistice” de tot felul, unele care vizează zona „cețoasă a subculturalului”, adică nu ne fac niciun serviciu, putând spune că ne denaturează identitatea națională. Dar asta nu înseamnă că în paralel, folclorul adevărat nu coexistă, nu își găsește noi forme de exprimare.

— În zona de cercetare sun-

Artilerie la puterea a doua

Sunt tineri și dedicați. Formează o familie și se încadrează în acel „tipar” de militari care nu așteaptă multe detalii atunci când primesc un ordin și nici nu se lasă așteptați pentru a-l duce la îndeplinire. Unii, mai hâtri, sau puțin invidioși, ar spune că sunt la vârsta la care își risipesc energiile. Că... le va trece. Se vor lovi de „pragul de sus” și vor cobori cu picioarele pe pământ. Totuși, familia Gabor, Alexandru și Adriana, militari din B. 612 Art. AT „Maramureș”, nu se încadrează în aceste șabloane. Dimpotrivă, după cum vom încerca să vă arătăm, cei doi formează o familie model.

Un start inedit

Sosim la B. 612 Art. AT într-o dimineață friguroasă de iarnă și suntem primiți cu o căldură sinceră. Comandantul unității, locotenent-colonelul Gabriel Dănilă, ne face un scurt update al activităților unității și ne vorbește puțin despre oamenii pe care-i comandă. Printre aceștia, căpitanul Adriana Gabor și locotenentul Alexandru Gabor s-au remarcat întotdeauna pentru seriozitatea și energia cu care își îndeplinesc misiunile.

Locotenentul Gabor comandă o baterie de tunuri, iar doamna căpitan îndeplinește funcția de șef al personalului. Povestea lor începe în anul 2013,

odată cu sosirea în unitate a tânărului ofițer de artilerie, dornic de afirmare, ca la orice început de carieră. Ce nu știa acesta era faptul că era așteptat aici precum pâinea caldă. Și nu de Adriana, viitoarea soție, ci de militarii pe care urma să-i comande în cadrul secției, și de tunurile care urmau să zguduie poligoanele. Inevitabil, însă, pentru rezolvarea problemelor inerente la început de carieră, avea să ajungă și pe la resurse umane, la personal, unde era, ca și acum, de altfel, Adriana. Aceasta își amintește că l-a remarcat încă de la început și s-a gândit, în acea vreme, că ar merita să-l cunoască mai mult. Avea ceva mai deosebit în felul lui de a fi.

Prima ieșire împreună a avut o notă predominant amuzantă, mai ales că a pornit de pe un teren neutru, nepremeditat. Sau cel puțin nu de ei, pentru că, deși trebuia să fie mai mulți, s-au trezit la momentul ieșirii în oraș doar ei doi. Ceilalți se pierduseră pe parcurs. Militari fiind, nu s-au panicat, s-au adaptat situației și au dus planul mai departe, în doi. Așa că această primă ieșire nu a rămas... singulară. A urmat și alta, oficială, în care Alex a încercat să-și demonstreze calitățile de „chef” și i-a reușit.

Gătitul, dar și întâlnirea.

Adriana mărturisește că de-a lungul timpului, dintre toți colegii veniți din promoție, Alex avea ceva special. Personalitatea lui are ceva care surprinde. „Surprinzător” este cuvântul pe care-l alege pentru a-și descrie soțul, spunându-ne că deși e modest, e sigur pe sine, matur și responsabil. „Chiar dacă e mai mic în grad”, completează, zâmbind, aceasta.

Surprinzător a fost și momentul cererii în căsătorie. Amândurora le place sportul, iar Adriana are o echipă favorită: Steaua. În acel an, 2016, echipa juca acasă cu Manchester City. S-au dus la meci, unul care putea fi spectaculos, minuni există, dar care s-a încheiat cu un scor de 5-0 în favoarea oaspeților. În pauză, mulți începeau deja să plece, dezamăgiți, și Adriana era și ea puțin tristă. În acel moment, Alex a scos inelul și, printre lacrimi de emoție și bucurie, Adriana a spus un „Da” pe care nu l-a regretat niciodată.

Forța unei familii

De fapt, privind în urmă, sunt puține lucruri pe care doamna căpitan Gabor le regretă. Lucrurile s-au așezat la locul lor, ca și cum o mână nevăzută le-ar fi ghidat pașii. În ultimul an de liceu și-a șocat părinții, ingineri de profesie, spunându-le că vrea în armată. Era prea „mignonă” pentru Academia de Poliție, dar la instituțiile militare lucrurile se relaxaseră puțin și a trecut cu brio de probele medicale. După admitere, a aflat și un mic secret de familie, pe care ni-l destăinuie și nouă: „Am împlinit visul tatălui meu, care și-a dorit să fie militar.”

I-a plăcut matematica dintotdeauna, pasiune moștenită de la părinți, așa că s-a îndreptat spre artileria terestră, o armă nobilă, cu tradiție, ca o știință exactă. Și anii de academie au fost frumoși, deși, înainte de

jurământ, văzându-i bătăturile și rănilor de după primele marșuri, părinții au întrebat-o dacă sigur își dorește armata. Apoi, după absolvire, prima funcție și prima tragere a găsit-o la Turda, la Gepard, tehnică pe care a și condus-a, iar apoi s-a întors acasă, la Baia Mare. A ajuns la trupă, la comanda subunității, iar după ce și-a îndeplinit stagiul obligatoriu a schimbat puțin traiectoria, oprindu-se la personal. „Cea mai mare provocare este dinamica schimbării legislației, aici, pentru că tre-

buie să fii la curent cu toate modificările, recunoaște Adriana. „Iar la capitolul satisfacții, acestea vin atunci când poți recompensa oamenii. Mă pun în locul lor, empatizez, și încerc să-i ajut întotdeauna”, completează aceasta.

Discuția noastră are loc în unitate, într-o încăpere liniștită, față în față, într-o zi obișnuită. Așa că îi întrebăm ce are familia Gabor mai... neobișnuit, mai special. „Suntem un cuplu mai discret, dar acasă facem totul împreună”, vine răspunsul unanim. Cei doi admit că la serviciu gesturile romantice nu-și au locul, dar acasă sunt tot timpul o entitate. „Stabilim un plan și apoi îl ducem la bun sfârșit. Armata te formează ordonat și asta se răsfărge și în familie”, completează doamna căpitan. Iar noi nu putem decât confirma: de aici vine forța unei familii.

Amândoi își iubesc arma în care profesează, haina pe care o îmbracă și culorile Drapelului. Alexandru este mai reținut

Își amintește cu drag de un exemplu din academia militară, de căpitanul (pe atunci) Radu Mandache, un ofițer ireproșabil, atât în portul ținutei, cât și în conduită, un om care și-a pus amprenta asupra multor studenți pe care, indubitabil, i-a influențat pozitiv.

Ecouri peste timp

O activitate înedită a Batalionului 612 Art. AT, desfășurată în cadrul aniversării Centenarului României, a fost executarea salvelor de onoare cu tunurile de artilerie de 100

mm, la Alba Iulia. Responsabil cu bunul mers al lucrurilor a fost chiar locotenentul Gabor.

Având în vedere anvergura și importanța momentului, misiunea a fost aproape copleșitoare pentru tunarii băimăreni, responsabilitatea fiind uriașă. Iar „rețeta” acestor proceduri a fost presărată cu „ingrediente” precum: antrenamente de opt ore pe zi, timp de o săptămână, în condiții meteo vitrege (ger năpraznic), spații de manevră mult restrânse, tunurile fiind dispuse pe zidul cetății, alte situații neprevăzute.

O satisfacție personală pentru Alex a fost și faptul că s-a aflat în această postură aproape de casă, fiind originar de lângă Blaj. Pe lângă faptul că el a comandat „Foc!” la acest eveniment național unic, inima i-a bătut mai puternic și la gândul că poate ecoul salvelor a ajuns și pe plaiurile lui natale. Reușita acestor eforturi nu a rămas neobservată. Uneori, sincerele mulțumiri ale comandanților valorează mai mult decât o medalie, iar acestea, aprecierile și recunoașterea efortului, nu au întârziat să sosească.

De când familia Gabor s-a îmbogățit cu încă o fiică, Adriana, și deci, cu încă un militar, bucuria părinților lui Alex nu are margini. Chiar dacă sunt departe, în țara în care se găsesc, Italia, să ai un copil militar înseamnă să te bucuri de un respect aparte. Cu atât mai mult să ai doi. La rândul lor, și tinerii noștri ofițeri își doresc să își îmbogățească familia, cât mai curând, cu un copil, sau, de ce nu, cu doi, care să le calce pe urme. Acesta este cel mai important obiectiv al lor de viitor, pe care li-l dorim și noi, din toată inima, împlinit.

Plutonier Ovidiu SFIRIAC

Maistru militar
Radu CIOLOCA

în expresia trăirilor, dar Adriana nu se sfiește să recunoască faptul că încă se emoționează când aude imnul național și că o deranjează puțin dacă se întâmplă ca în jur oamenii să nu rezoneze cu valorile naționale.

Sărbătorile lui Decembrie în tradițiile românești

Fost cercetător la Filiala din Cluj-Napoca a Academiei Române, etnolog de renume, dr. Maria Bocșe (1939—2010) a avut un fir călăuzitor în întreaga ei carieră: să caute în satele românești rădăcinile adevăratei noastre identități culturale și naționale. A rezultat o bogată activitate publicistică, peste 700 de articole de presă, unele apărute în ziarul nostru, și zeci de emisiuni de radio și apariții televizate.

Din vremuri străvechi, locuitorii ținuturilor carpatice celebrau, la vremea solstițiului de iarnă, odată cu „îmbătrânirea timpului”, „drumul astrului spre miazănoapte” și așteptarea eternei reîntoarceri și a ciclului reînvierii a naturii. Dar lumea creștină sărbătorește Nașterea Domnului, pentru a ne readuce lumina, căldura, credința prin venirea sa ca Om.

În tradiția românească, două erau cele mai mari sărbători, aceea a lui Sinicoară, sau Moș Niculae, și Crăciunul sau Moș Crăciun — cei sfinți bătrâni și buni, care încheie ciclul calendaristic al praznicelor creștine.

Sin-Nicoară, cum i se spune în spațiul carpatic, sau Sfântul Niculaie, după denumirea dată în alte țări europene este penultima sărbătoare din „cununa anului”, din „prăznicul bisericesc”, și este celebrată la 6 decembrie. Acest „prag” spre marea sărbătoare a Nașterii Domnului este transpus într-o frumoasă legendă populară în care Sin Nicolae este considerat păzitor al cerului și călăuzitor al soarelui, în „drumul său pe bolta cerească”. Se spune, astfel (într-o legendă de pe Someș) că Dumnezeu i-a poruncit Sfântului Gheorghe să păzească soarele pe bolta cerească, pentru a fi mereu lumină pe pământ. Dar el este ajutat de Sin-Toader, la vremea echinocțiului de primăvară, de Sin-ziene, la vremea solstițiului de vară și de Sinmedru, la perioada echinocțiului de toamnă. Când soarele încearcă să treacă

Sin-Nicoară era considerat stăpân al apelor, patron al navigației și al soldaților care porneau la luptă, victoria lui asupra soarelui fiind invocată ca dătătoare de forță, de putere, de credință.

În lumea creștină, la 6 decembrie se celebrează preabunul și înțeleptul patriarh al Antiohiei, sanctificat în primele veacuri ale răspândirii creștinismului. Spun legendele biblice, ca și cele ale tradițiilor noastre, că în acea zi, Sfântul Părinte împărțea daruri săracilor, copiilor, ostașilor. De atunci până astăzi, lumea creștină de pretutindeni îndătează împărțirea darurilor, copiilor, prietenilor, nevoiașilor.

În mitologia populară, Sin-Nicoară stă la masa dumnezeiască, în Panteonul celor buni și drepti și ascultă colinda rostită de ziua lui:

„Colo sus îi mai în sus,
Colo sus la Răsărit,
Roșu soare-o răsărit
Da nu-i soare răsărit,
Că-i un pom mindru-nflorit.
De la umbra pomului,
Scrisu-i tare, lucru mare
Scrisă-i masă de mătăasă
Da la masă cine șede?
Șede singur, Dumnezeu
Și cu Sfântul Niculaie.”

După această zi de sărbătoare, satele se pregăteau pentru marele praznic al Crăciunului. Curățau casele, gospodăriile, ogoarele, adică „purificau” spațiul în așteptarea „reînnoirii timpului”, a Anului Nou. Tinerii și bătrânii rememorați colindele care, așa cum este sen-

tă zi, se îndătina nu numai ca o practică alimentară, ci și ca o „jertfă” închinată soarelui. Mai târziu, această sărbătoare s-a desacralizat, pierzându-și semnificația inițială.

Vechii creștini serbau Nașterea Domnului la 6 ianuarie, legând această dată de a șasea zi a Genezei și de Botezul Domnului, care a însemnat Nașterea lui Spirituală. Începând din secolul al IV-lea — din anul 345, la Roma și din 375 în Bizanț — această sărbătoare, numită în tradiția noastră românească și Ziua cu Lumina a fost

cosmic.

În cadrul comunităților sătești, ceata junilor avea rosturi inițiatice, învăța tinerii cu rânduielile muncilor agrare, cu datinile și jocul, dar mai presus de orice, cu „orânda” colindatului.

Ca efebii Greciei antice, sau ca tinerii „lupercali” ai Romei de odinioară, „cetașii români” se organizau anual și colindau pentru propitierea neamului și pentru purificarea spațiului și a timpului, prin sacrele incantații.

Deși a fost menționată de-a

fixată definitiv la data de 25 decembrie.

În ținuturile Transilvaniei, ca și în toate celelalte zone extracarpatiche, colindatul începea din Ajunul Crăciunului, când porneau „pițării”, copiii de 7—13 ani, purtând în mâini „colindite”, bastoane din alun, împodobite cu panglici și briie, cu zurgălăi și cu iederă.

După colindă, își luau „pana din cărcei de salcie”, de la căciuli și o aruncau în ograda gazdelor, pe grădini și în livezi, urând astfel belșugul și fertilitatea. Cu bețele de alun stărneau văpaie focului din vatră, unde ardea „buturuga Crăciunului”, rostind:

„Câte scântei în foc
Atât să dea Dumnezeu noroc
Câte cuie pe casă
Atâția galbeni pe masă
Gazda cu găzdărița
Să umple căița,
Ca mieii, purceii, puii
Să se înmulțească
Să se sporească.
Sănătate și noroc,
La gazdele-acestui foc,
La anul și la mulți ani!”

Gazdele le umpleau trăistuțele cu covrigi, mere și nuci, apoi îi „împrorau” cu boabe de grâu, din strachini de lut, invocând rodirea holdelor, sănătatea și norocul, urate de glasul „pițăriilor”.

Momentul cel mai important al colindatului era însă acela când pe ulițele satului și în pragul tuturor caselor venea Ceata Junilor, care însemna în lumea tradițională, obicei și o formă de organizare a tinereții, în care se împleteau elemente de structură familială, cu rituri, gesturi, practici, muzică și costume specifice. Adevărată, ceata junilor aducea și „turca”, o mască purtată de un flăcău, virtuos dansator, care simboliza „drumul soarelui” și vechile legende ale ciclului bio-

lungul secolelor doar sporadic, Ceata Junilor sau Ceata de Feciori (la 1647, într-o scrisoare a poetului sas din Cergăul Mic, zona Albei; în 1783, în zona Hunedoarei ori în 1716, în scrierile domnitorului moldovean, Dimitrie Cantemir) ea s-a perpetuat cu consecvență de peste un mileniu, în tradițiile românești.

Ceata Junilor aducea fastul și bucuria sărbătorilor, colindând la casa preotului și a dascălului, la casa primarului și a văduvelor, la bătrâni, apoi la părinți, la case de fete mari, pe care le inițiau în jocul tradițional. Cu darurile primite, colaci, „hrană de dulce”, adică „pecie și cârnați” — organizau la sfârșitul colindatului, în a treia zi de Crăciun, „comandarea bătrânului an”, festin comun al tuturor tinerilor din sat, ca o ofrandă adusă membrilor din comunitate, prezenți sau dispăruți în „Lumea Umbrelor”. În acea zi de mare sărbătoare a creștinismului, celebrau „îngroparea rituală” a anului, pentru a face loc Noului An, cu reînvierea naturii și reluarea ciclului astrelor, al muncii, al vieții umane.

Cu „Mulțămita colacului”, Plugușor Transilvan, sau cu urarea de propitiere, colindatul Cetei se încheie abia în jurul Anului Nou:

„Rămâi gazdă, sănătoasă,
Cu o colindă frumoasă,
Că noi n-am venit a jale,
La sălașul dumatile.
Că noi de-aceea-am venit
Să rugăm pe Domnul Sfânt,
Să-ți dea bine pe pământ.
Să-nmulțească vitele,
Ca vara, furnicile.
Să-nmulțească roadele,
Poamele și grânele.
Rămâi gazdă, sănătoasă,
Cu sfântă, colinda noastră.”

Dr. Maria BOCȘE

prin poarta „celuilalt tărâm”, Sin-Nicoară este rânduit de Dumnezeu să întoarcă „măritul astru”, din nou, pe bolta cerească. „Timpul îmbătrânit”, tenebrele telurice cu toate relele și bebelele — cum spun credințele populare — sunt îndepărtate de bunul, dar vajnicul Nicoară. De aceea, ziua lui era considerată ca o sărbătoare a bucuriei, victoriei. Însuși numele lui vine de la grecescul Nikolaos, folosit în Grecia antică pentru „învingători” (de la Nike, considerată în mitologia mediteraneană, zeiță a victoriei).

sul cuvântului originar, latin, „calendae” însemnau „vestire”, la începutul începuturilor, având valoare de Omen.

În preajma solstițiului de iarnă, riturile precreștine erau legate de divinație și de evocarea soarelui prin gesturi și practici de sacrificări de animale. Astfel, în tradiția satelor noastre a mai rămas obiceiul sărbătoririi zilei de Ignat (de la latinescul ignis, care înseamnă foc), la 20—21 decembrie, având la bază un relict spiritual de invocare a focului, a soarelui. Sacrificarea porcilor în fiecare gospodărie, în aceas-

Plugușorul 2019

Aho, Aho, cadre, gradați,
Dar și voi cei mulți soldați
Stați puțin și nu mânați,
Numa-un pic mai așteptați,
Plugușoru-mi ascultați
Și ținuta combat luați.
Acum, la sfârșit de an,
Ploi de stele bat în geam,
Vin cu zvon de avansare,
Sau poate o pensionare.

*

Centenarul a trecut
Toți am muncit de ne-am rupt
Dar răsplata-i pe măsură:
Și din pix, dar și din gură.
Sentimentul național,
Că-i civil, că-i militar,
L-am trăit, cu mic cu mare,
Chiar în pas de defilare.
Față de acum un veac
Și noi ne-am modernizat.
De la care de război
Azi, Piranha-i printre noi.
De la tunuri de asalt
Astăzi tragem cu Gepard.
Și dacă ne dați un Like,
Facem show și cu un Spike.
Ia mai mânați măi,
Hăi, Hăi!
Plugul meu ară încet:
Anu-acesta-avem buget.
Iar în anul ce-a veni,
Aplicații vom servi
Și mâncare la popotă
Nu gătită la rulotă.

Meniu mediteraneean
Să fim supli-n Noul An,
Să-ncepem cu toți-n tancuri
Să nu se mai facă bancuri
Că ținutele-s cambrate
Și la mijloc tensionate.
Ne-am propus lucruri mărețe
Să nu faceți fețe-fețe!
Vrem să-ncepem, din Gerar,
Să lucrăm la „forme” iar:
Abdomene și flotări,
Rapel și parașutări,
STX-uri și alerte
Marșuri și contra-oferte,
Ofensive-am vrut să spun,
Că de-un timp suntem mai buni,
Pe domeniul achiziții,
Și avem mari promisiuni,
Peste câteva solstiții.
Noi de-acum ne pregătim,
Și scenariul noi gândim,
Că ne-aduce Noul An
Un alt Saber Guardian,
Și vin Șoimii din Afganistan.

*

Pân-atunci, de sărbători,
Vă dorim mulți urători,
Sănătoși să fiți mereu,
Că ne așteaptă un an greu.
LFX-uri, aplicații,
Să nu facem pe speriați
Noi mereu ne-am pregătit
Standarde am dovedit.
Ia mai mânați măi,
Cu salve de zurgălăi...

■ Orizont militar

De ce e roșu Moșu'

Vine iarna, vine decembrie,
vin prietenii în vizită. Vin
și de-ăia tineri, cu copii mici
acasă. Și te iau cu manevre de
dublă învăluire, gen: „Da' nu
tre' să vă deranjați, am venit
doar să vă vedem în prag de
sărbători”. Cu alte cuvinte, las'
că vă deranjăm noi imediat cu
scopul real al vizitei, n-are
rost să puneți la bătaie sarma-
lele și țuica de Zalău. Apoi
laudele despre perdele, ciucu-
rii de la fața de masă, chestii-
socoteli, și pac, urmează ata-
cul frontal: gospodarul casei
va fi rugat să facă pe Moș Cră-
ciun pentru ăia mici. Atacul
este direct și violent, să nu
mai apuce să îngame că îl cam
dor genunchii și are alergie la
bărbi (feic niuz, tot aia), că
oricum e plin televizorul de
ele!

Și uite așa, bărbatul — vic-
timă eternă — vede roșu în
fața ochilor. Da' de ce roșu,
am putea să ne întrebăm? Și
de când până unde? Că noi,
românii, suntem obișnuiți să
despicăm orice fir în patru —
c-așa-i vorba și să punem sub
semnul indoielii orice. Domnule,
eu zic să o luăm pe îndelete,
cu începutul, și să vedem de
ce a ajuns să arate Moșu' ca
un ultras din „groapă”.

Ca orice lucru durabil, Moș
Crăciun (Santa, Noel și așa
mai departe) a fost „făcut” de
un neamț. Thomas Nast, ba-
varez, fiu de trombonist. Aici
nu sună bine deloc, dar nici
chiar nemții nu pot fi perfecți.
O caricatură de om, Thomas
ăsta! Adică, un caricaturist vo-
iam să spun. Bineînțeles că nu
a putut să facă pe glumețul pe
hârtie în țara aia de seriosi,
așa că s-a mutat cu familia în
New York, unde l-a desenat pe
Moș Crăciun, alias Santa Claus,
pe la 1860 și ceva. Și „a prins”
desenul ăla ceva de speriat!
Tot el l-a desenat și pe Uncle
Sam și sunt destule voci pe
aici, prim'prejur, care zic că

mai bine-i încurca... că la cât
l-am așteptat noi pe unchiu
Sam...

Deci așa a ieșit în lume ima-
ginea lui Moș Crăciun. Barbă,
suflet bun și minte înțeleaptă.
După modelul Sfântului Nico-
lae din Myra, zice-se — dar
nici nu e de bine. Pentru că
vorbit de un grec și în greci
nu e bine să te încrezi nici mă-
car când îți fac daruri. Dar hai
să nu fim prăpăstioși! Sf. Nico-
lae este patronul (stați să veri-

ficăm pe internet), printre alții,
al marinarilor, hoților pocăiți,
cămătarilor și al multor altor
năpăstuiți.

Nasty nu l-a făcut roșu pe
Moșul din prima. Cică, zice
google: „Moș Crăciun a fost pre-
zentat de-a lungul timpului în
haine de culori diferite: verde,
violet, albastru deschis, bleuma-
rin, maro sau roșu. În unele
ilustrații apare chiar în haine
multicolore cu pantaloni al-
baștri, vestă de culoare galbenă
și sacou de culoare roșie. În
unele cazuri, el a purtat chiar și
blană maro, neagră sau albă.
Pentru că legenda lui spune că
intră în casă pe coș, în unele
ilustrații hainele lui sunt mur-
dare de funingine.” Roșu-roșu
l-a făcut de-abia Coca-Cola, prin
1930.

Așadar, dragi domni în vârstă
victimizați de prietenii mai ti-
neri, dacă tot nu puteți refuza
„onoarea” de a-i speria pe ăia
mici în 25 Răpciune, măcar fiți
români mândri și eliberați-vă de
stereotipuri învechite, străine de
neam și țară. Că și așa beți Cola
tot anul în disperare, măcar
acum să vă eliberați. Alegeți un
costum galben, ca țuica păstra-
tă în butoi de dud. Sau verde,
cum erau pădurile noastre odi-
nioară, înainte să le... mă rog,
înainte. Sau albastru! Nu, nu...
albastru nu dă bine dacă tre-
buie să mergeți la cineva prin

Piața Victoriei (București, n.n.)
și mai mirosiți și a fum. Uite,
alegeți o blană! Nu a soției, că
nu aveți de unde — îi promi-
teți de 25 de ani vizionul și tot
dați vina pe Greenpeace — dar
folosiți una de miel! Ba nu, că
mielul e mai încolo, luați una
sintetică!

La o adică, ce mai contează?
Aia mici așteaptă un Moș rez-
onabil, dumneavoastră nu mai
sunteți tânăr cam de pe la ul-
tima calificare a României la
Campionatul Mondial de Fotbal,
roșu e sexy... la uite ce idee
mi-a venit! Roșu să fie, ca zăi-
bărelul oltenesc! Hăi-hăi, mânați
măi!

Sărbători Fericite!

Locotenent-colonel (r.)
Claudiu IORDĂCHESCU

UMOR

Ce cadou ți-a adus Moș Cră-
ciun, Mimi?

— Un storcător de fructe și
legume.

— Și merge bine?

— Mda... merge... numai că
după ce trec sărbătorile, va tre-
bui să zugrăvim bucătăria.

Soția, mai plinuță, în cabina
de probă, încearcă rochia pri-
mită drept cadou de Crăciun.

— Hai, măi iubi, că mi-e
mică!

— Ce, cabina sau rochia?

Soția urcă pe cântar. Soțul îi
spune:

— Nu ești grasă deloc! Doar
că, păstrând proporția, ar tre-
bui să fii mai înaltă!

— Și cam ce înălțime ar co-
respunde cu greutatea mea?

— Cam cinci metri jumate!

— Mămico, scrie-mi o scri-
soare către Moș Crăciun!

— De ce nu-i scrii tu?

— Pentru că nu vreau să risc
ca în loc de cadouri să-mi tri-
mită o carte de gramatică.

Soțul meu mi-a spus că pălăria
pe care mi-a adus-o Moș Cră-
ciun mă întinerește cu 10 ani.

— Dar ce vârstă aveți?

— 35 de ani.

— Vreau să știu... fără pă-
lărie!

Cele patru perioade ale vieții:

1) Crezi în Moș Crăciun.

2) Nu crezi în Moș Crăciun.

3) Ești Moș Crăciun.

4) Arăți ca Moș Crăciun.

Maxima Moșului

„Crăclunul este sezonul
în care cumperi cadourile
anului acesta cu
banii anului viitor”

Cum m-am ratat ca Moș Crăciun

Într-o zi, văd la un magazin de jucării: „Angajăm Moș Crăciun”. Plus cerințele postului: înalt sau scund, gras sau slab, cinstit, dar adaptabil. Orar de lucru: flexibil, dar nocturn. Plata: variabilă.

Am intrat în magazin, eu, nici înalt, nici scund, nici gras, nici slab, perfect adaptabil. Vânzătoarea m-a măsurat bine cu privirea și a exclamat: „Sunteți Moșul perfect! Trebuie doar să vă îmbrăcăm frumos și să vă încărcăm cu produsele nevândute în acest an. În ultimii ani am avut un succes teribil.”

M-am uitat la ea, mirat de nonșalanța ei, și, inexplicabil, am acceptat slujba. Imediat, de nicăieri, doi tipi m-au înșfăcat, m-au dichisit bine și mi-au pus desaga în spinare. Aveam să aflu că ei îmi sunt colegii.

De intrat, intram în case pe coș, dar de ieșit ieșeam pe ușă,

nu înainte, însă, de a înmâna POS-ul părinților preafericitorilor copii. În primele două nopți a fost bine, începea să-mi placă, dar în a treia am avut parte de o experiență nu tocmai plăcută. La o livrare, m-am trezit cu o namilă roșie în fața mea. Înainte să mă dezmeticesc m-am pomenit cu sacul smuls și cu trupul meu, nici masiv, nici pipernicit, rostogolindu-se de pe acoperiș. Moșul acesta era mai calificat decât mine. Concurența făcuse treabă bună în selectarea candidaților. Ajuns la pământ, mi-am aranjat ce a mai rămas din ochelari și am pornit, zâmbind amar, spre mașina colegilor. Moșul violent mi-a adus aminte cum se face treabă pe lumea asta: „Unii scriu istoria, alții fură gloria.”

Maistru militar
Radu CIOLOCA

PREVEDERE EXEMPLARA
Amicul meu se dovedește,
Că este un creștin model:
De la Crăciun, el se gândește
La ouă roșii și la miel.

■ **Constantin Iurașcu — Tataia**
NEVASTĂ-MEA, VERSUS
MOȘ CRĂCIUN

Pe lângă tot ce i-a adus
Părând a fi de preț, dar nu-s,
Teribil și-ar fi pus în plus
Și câțiva anșori în... minus!

■ **George PETRONE**

PREGĂTIRI DE CRĂCIUN

Întrebând-o, de Crăciun
Ce preferă: brad, molid...
Mi-a răspuns că ar fi bun
Pinul... și un card valid.

■ **Stelică ROMANIUC**

EPIGRAMA

FLUTURI

Să stau la masă, nu în... prag
Găină friptă, cozonac...
Îmi e de tine-atât de drag,
Mi-e plin de... fluturi în stomac!

■ **Ioan Ciprian MOROȘANU**

REVELIONUL

Șuncă, icre, raci, sardele,
Pui, curcani, piftii, cafele,
Vin, șampanie la gheață...
S-a mai dus un an din viață!

■ **Nelu IONESCU-QUINTUS**

CADOU DE ANUL NOU

Iubita meu, de Anul Nou,
Am să-ți fac un mic cadou:
Plăcerea de a mă servi,
De seara pân-a doua zi.

■ **Ionel IACOB-BENCEI**

BERBEC

Perseverența de care
ai dovadă te va face
câ ai multe realizări în
anul 2019. Vei încerca să-ți depășești limitele folosindu-ți punctele forte. Perioada nu va fi una foarte comodă, dar vei finaliza proiectele începute.

TAUR

Schimbările nu încetează să bată la ușă. Chiar dacă încerci să te baricadezi în spatele unor idei sau convingeri, pur și simplu nu ai scăpare. Trebuie să te adaptezi situațiilor și să te implicii cu mult curaj.

GEMENI

Încrederea în forțele tale te ghidează spre a cunoaște dimensiunile reale ale personalității tale. Anul 2019 va aduce puțină tevatură în viața ta, deoarece unele prietenii se vor destrăma și oameni noi vor încerca să ocupe locurile rămase vacante.

RAC

Anul 2019 este esențial pentru propria ta evoluție. Poate vei avea mai multe momente în care vei fi în afara zonei de confort. Răsfață-te ori de câte ori ai ocazia și obișnuiește-te să faci în fiecare zi ceva care te distrează.

LEU

Leii voi ieși triumfători din toate situațiile cu care se vor confrunta. Vor privi lucrurile în față și va trebui să conștientizeze că orice angajamente își vor lua nu vor avea garanția succesului.

Horoscop 2019

FECIOARA

Vei începe un proces de realizare a ceva valoros și vei avea plăcerea să constăți că știi tot mai mult încotro te îndrepti. Eliberează-te de aspectele învechite sau demodate, și dedică-te lucrurilor importante și frumoase.

BALANȚĂ

Se anunță multe provocări interioare și exterioare. Astele te vor pune la încercare și va trebui să vezi adevărul, oricare ar fi acesta. Vei accepta unele lucruri chiar dacă le consideri complicate.

SCORPION

Dacă reușești să-ți stabilești un traseu, foarte puține lucruri vor

putea să te abată de la el. Orice obstacole vor apărea tu îți vei suplimenta eforturile și lucrurile se vor întoarce în favoarea ta. Anul va fi rodnic și va aduce o schimbare de mentalitate benefică.

SĂGETĂTOR

Multe probleme se vor rezolva de la sine în anul 2019. Fii vesel și bucură-te de momentele de relaxare. Ești conștient că viața este o ofertă inepuizabilă de cunoștințe neexplorate.

CAPRICORN

Este momentul oportun pentru o revizuire a vieții cu scopul de a te pregăti pentru noi experiențe. Vrei să stabilești cursul unor acțiuni pe care urmează să le întreprinzi. Pornește de la ideea că succesul se bazează în multe cazuri pe persuasiune.

VĂRSĂTOR

Oamenii au uitat în cotloanele sufletului lor diverse concepții care ies la iveală în momente neprevăzute. De aceea încearcă să renunți la ideile învechite și să-ți armonizezi concepțiile cu statutul tău actual. Vei putea astfel să obții rezultate remarcabile.

PEȘTI

Ești în mijlocul unei restructurări a valorilor pe care le prețuiești. Trebuie să te pregătești pentru demararea unui proiect de anvergură. Se vor ivi multe ocazii care îți vor testa determinarea și nivelul experienței.

■ **STELUȚA***

ORIZONT MILITAR

REDACTOR-ŞEF

Locotenent-colonel
ADRIAN BOCHIŞ
int. 0418
0264/590669

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE

Căpitan IONUȚ SUCIU
int. 0366

SECRETARIAT TEHNIC DE REDACȚIE

Plutonier-adjutant principal
ȘTEFAN VIOREANU
(corespondență-expediție)
int. 0228

Maistru militar clasa a III-a
RADU CIOLOCA

Plutonier OVIDIU SFÎRIAC

EMIL MORITZ

(fotoreporter)

ILEANA DUMA

(tehnoredactor)

int. 0218

TIPOGRAFI

Plutonier-major

DOREL BADIU

Sergent CĂTĂLIN BUJOR

Fruntaș CALIN VĂDAN

SABIN STÎNA

int. 0385

RESPONSABIL DE NUMĂR
Plutonier-adjutant principal
ȘTEFAN VIOREANU

ADRESA REDACȚIEI

U.M. 02565/A, Cluj-Napoca,
Plaza Ștefan cel Mare nr. 1—3
cod. 400133

Tel. 0264/590563 int.

Fax. 0264/590557

e-mail: orizontmilitar@yahoo.com

ISSN 1842—3434

B. 0362 C. 258

Opiniile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea editorului sau a redacției. Manuscrisele nu se înapoiază.

ABONAMENTE

Cel care dorește să se aboneze la ziarul „ORIZONT MILITAR”, pentru anul 2019, o pot face în următoarele condiții: costul unui abonament pe 3 luni este de 6×70 bani = 4,20 lei; pe 6 luni este de 11×70 bani = 7,70 lei și pe un an este de 22×70 bani = 15,40 lei; suma va fi depusă în contul U.M. 02216: RO17TREZ 2165005XXX006877. Cod unic de înregistrare 15051428, Trezoreria Cluj-Napoca; cererile se trimit direct, pe adresa redacției — U.M. 02565/A. În adresa de comandă va fi specificat numărul de abonamente și se va anexa obligatoriu un document care să ateste virarea banilor în contul de mai sus (chitanța fiscală).

„LA MULȚI ANI!“

IANUARIE

L		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	
D	6	13	20	27	

FEBRUARIE

L		4	11	18	25
M		5	12	19	26
M		6	13	20	27
J		7	14	21	28
V	1	8	15	22	
S	2	9	16	23	
D	3	10	17	24	

MARTIE

L		4	11	18	25
M		5	12	19	26
M		6	13	20	27
J		7	14	21	28
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

APRILIE

L		1	8	15	22	29
M		2	9	16	23	30
M		3	10	17	24	
J		4	11	18	25	
V		5	12	19	26	
S		6	13	20	27	
D		7	14	21	28	

MAI

L		6	13	20	27
M		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
J	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	31
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

IULIE

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	31
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

SEPTEMBRIE

L	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	
M	4	11	18	25	
J	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	
S	7	14	21	28	
D	1	8	15	22	29

OCTOMBRIE

L		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	
D	6	13	20	27	

NOIEMBRIE

L		4	11	18	25
M		5	12	19	26
M		6	13	20	27
J		7	14	21	28
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	

DECEMBRIE

L		2	9	16	23	30
M		3	10	17	24	31
M		4	11	18	25	
J		5	12	19	26	
V		6	13	20	27	
S		7	14	21	28	
D		1	8	15	22	29

IUNIE

L	3	10	17	24	
M	4	11	18	25	
M	5	12	19	26	
J	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	
S	1	8	15	22	29
D	2	9	16	23	30

AUGUST

L		5	12	19	26
M		6	13	20	27
M		7	14	21	28
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	31
D	4	11	18	25	

MILITARE • SĂRBĂTORI • CREȘTINE

NAȚIONALE

24.01 Ziua Unirii Principatelor
09.05 Ziua Independenței
09.05 Ziua Europei
09.05 Ziua Victoriei
26.06 Ziua Drapelului Național
29.07 Ziua Imnului Național
01.12 Ziua Națională
a României

01.01 Sf. Vasile cel Mare (Anul Nou)
06.01 Botezul Domnului (Boboteaza)
30.01 Sf. Trei Ierarhi: Vasile, Grigore și Ioan
02.02 Întâmpinarea Domnului
25.03 Buna-Vestire
23.04 Sf. Mare Mucenic Gheorghe
28.04 Învierea Domnului (Sfintele Paști)
21.05 Sfinții Împărați Constantin și Elena
06.06 Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor)
16.06 Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile)
17.06 Sfânta Treime
24.06 Nașterea Sf. Ioan Botezătorul (Sânzienele)
29.06 Sf. Apostoli Petru și Pavel
20.07 Sf. Proroc Ilie Tesviteanul
06.08 Schimbarea la Față a Domnului
15.08 Adormirea Maicii Domnului
29.08 Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul
08.09 Nașterea Maicii Domnului
14.09 Înălțarea Sfintei Cruci
08.11 Soborul Sfinților Arh. Mihail și Gavriil
21.11 Intrarea în Biserică a Maicii Domnului
30.11 Sf. Apostol Andrei Ocrotitorul României
06.12 Sf. Ierarh Nicolae
25.12 Nașterea Domnului (Crăciunul)

01.02 Ziua Intendenței
01.03 Ziua Automobilistilor Militari
23.04 Ziua Forțelor Terestre
25.04 Ziua Justiției Militare
29.04 Ziua Veteranilor de Război
30.04 Ziua Infanteriei
15.05 Ziua Poliției Militare
15.05 Ziua Trupelor de Apărare CBRN
20.05 Ziua Financiarului Militar
31.05 Ziua Geniștilor Militari
10.06 Ziua Parașutiștilor Militari
01.07 Ziua Muzicilor Militare
14.07 Ziua Transmisioniștilor Militari
23.07 Ziua Presei Militare
01.08 Ziua Tanchiștilor
21.08 Ziua Mediciniei Militare
01.09 Ziua Informaticienilor Militari
19.09 Ziua Artileriei și Rachetelor Antiaeriene
09.10 Ziua Resurselor Umane
25.10 Ziua Armatei României
30.10 Ziua Relațiilor Publice Militare
03.11 Ziua Vânătorilor de Munte
10.11 Ziua Artileriei
12.11 Ziua Cercetașilor Militari